

Г л а в а т р е т а .

Заради смъртта.

Подобава на Християнина, дето не препроважда своето житіе Християнски, повече отъ сичките други да се бои отъ смъртта: Защото, който е пріиляз отъ Бога по големы дарове каквото Християнинъ, той по много откътъ ще отдава на Бога. „Ѣмѹ же дано естъ много, много и възыщета отъ негош“ (а) Человѣкъ бѣше дѣволскій слѹга, и бѣде сынъ Божій по благодати, и наслѣдникъ на неговото царство. Обогагиса соуз толкова достоинства, и обѣщася самоволно да послѣдѹва христѹ, и да мѹ подражава въ сичките работы, колкото е възможно. Когато проче Християнинъ уничижи Божіите дарове, и се обрѣща на первото си зло житіе, каквото нѣкой пѣсз на скота блетовина. „Ико пѣсз на свою влекотинѹ.“ Казва апостолъ Петаръ: (в) какъкъ отвѣтъ ще даде Богѹ слѣдъ смъртта си; Тока време мѹ е дадено, за да придобіе своето спасеніе, а той като го избѣрава и препроважда въ своите злы похоти, какко слово ще воздаде; ако умре въ грѣхѹ, умира като врагъ Божій, и може да мѹ бѣде най злополѹчнѣйша смъртъ отъ тѹа работы, и конецъ достоплачевный: защо, въ тоа конецъ се

(а) Лѹк. гл. ѳі. (в) ѳ. псал. Петр. гл. ѳ.